

noget i fællesskab, frem for at vi går enegang, og frem for at vi gør noget hver for sig. Det er også derfor, at vi selvfølgelig bør presse på i de internationale fora for, at der sker noget på de her områder. Det skal der slet ikke være nogen tvivl om at vi mener man skal, og vi mener også, at man løbende skal følge op på, om der i det hele taget gøres nok på de her områder eller der kunne gøres mere.

Kl. 17:55

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Helle Sjelle, og så er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Kl. 17:56

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede, skal jeg sige nogle kloge ord.

I Det Radikale Venstre er vi enige i, at Danmark skal gøre alt, hvad vi kan for, at det internationale retssamfund bliver udbygget, så det fungerer, netop med henblik på at forhindre overgreb på konventioner, som vi selv har tiltrådt, f.eks. menneskerettighedskonventionerne.

Vi er også enige i, at vi måske kan gøre mere, det vil jeg overhovedet ikke afvise. Men vi tror, at vejen er f.eks. at støtte ILO. Det er kendt, at WTO ikke kunne blive enige om at tage arbejdstagerrettigheder med ind i de stofområder, som WTO behandler, og derfor støtter Danmark jo ILO's arbejde som en mulighed for, at ILO kan rejse sager.

Jeg synes faktisk, at vi har rigtig mange eksempler på, hvad et åbent samfund kan gøre ved at rejse sager, f.eks. med legetøj fra Kina, der er behandlet med maling med bly i. Det bliver jo trukket tilbage fra legetøjsforretningernes hylde, og vi behøver ikke gøre så meget andet end at sørge for, at det kommer frem. Vi har pensionselskaber, som er så ufornuftige at investere deres danske pensionsopspareres midler i virksomheder, som viser sig at producere klyngebomber, og det varer jo ikke ret lang tid, før de pensionselskaber må ud at ændre deres investeringspolitik. Vi har set danske skibe, der bliver ophugget i Indien under nogle forhold, som arbejdsmiljømæssigt er totalt uantagelige, og så bliver det taget op.

Vi tror, at den vej faktisk er temmelig vigtig, men derudover mener vi også, at man måske godt kan bruge EU endnu mere, end man gør, og rejse sager der. Det skal jeg ikke gøre mig

klog på, jeg er som sagt ikke ordfører på området. Ved at bruge forbrugerpolitiske instrumenter påvirker vi også efterspørgslen, og jeg har i hvert fald noteret mig, at der er sager, som folk i større og større udstrækning spørger efter, f.eks. certificering af det træ, man bruger til at lave havemøbler af. Hvor kommer det fra, og hvilke forhold er det tilvejebragt under?

Vi vil gerne gå mange veje for at løse nogle af de problemer, som beslutningsforslaget rejser, men vi tror ligesom de andre ordførere ikke på, at det her ikke er overbureaukratisk, eller at vi kommer særlig langt med det.

Jeg har fået besked på, at jeg skulle slutte med følgende, uanset hvad jeg i øvrigt fandt på at sige:

Vi vil under udvalgsarbejdet se på, om der er mulighed for at gøre mere, men som det ligger nu, tror vi, at det er bedre tjent med, at vi investerer kræfterne i det internationale samarbejde og får sagerne rejst der. Der kan man gøre mere ved det, end vi kan gøre alene.

Kl. 17:59

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 17:59

Line Barfod (EL):

Jeg er selvfølgelig glad for, at Det Radikale Venstre er villig til under udvalgsarbejdet at se noget mere på forslaget. Det er jo altid godt, hvis man kan komme videre ad den vej.

Men jeg undrer mig lidt, for De Radikale har jo været meget optaget af menneskehandel og har også fremsat et forslag om, at vi skulle gøre noget ved efterspørgslen med hensyn til den del, der handler om kvinder, der bliver solgt til sexindustrien og til prostitution. Der skulle vi gå ind og decideret lave en særparagraf, fordi det ikke var nok med den almindelige paragraf, der er mod menneskehandel i straffeloven, og fordi det ikke var nok med voldtægtsparagraffen, der skulle være en særlig paragraf.

Hvad er så grunden til, at man ikke her vil være med til at sige: Vi kan se, at der er en efterspørgsel efter f.eks. chokolade, og at mange forbrugere, selv om de måske nok har set i medierne, at en stor del af chokoladen er fremstillet af slavearbejdere, alligevel bliver ved med at købe den; og så foreslår vi ikke, at man skal straffe forbrugerne, men vi siger, at man skal forbyde, at den chokolade overhovedet bliver solgt i Danmark? Hvorfor vil De Radikale ikke være med til det?